

Вѣчно благовестие.

„И видѣхъ другъ ангелъ, че
летѣше по небето, като имаше вѣч-
ното благовестие.“ *)

„Вѣчно благовестие.“ За да се благовестува на човѣка, той трѣбва да има известно разбиране. Всѣки човѣкъ има опитностъ, знае, какво представя прогресивно, последователно говорене. Всѣка речъ, която не е прогресивна, е еднообразна. Обаче, въ еднообразието нѣма нищо Божествено. Въ еднообразие живѣятъ всички хора, които не разбиратъ Божественитѣ закони. Влѣзете ли въ домъ, дето живѣятъ хора на еднообразието, навсѣкжде ще чуете все една и сѣща пѣсень: „цвѣте мило, цвѣте красно.“ Който не знае да свири и да пѣе, а като грамофонъ повтаря все една и сѣща пѣсень, той нищо не се ползува. Какво отъ това, че цвѣтето е мило и красно? Какво отношение има това цвѣте къмъ човѣка? За човѣка е важна прогресивната речъ, въ която има разнообразие. Какво се ползува той отъ едно вкусно, добре сготвено ядене, ако не може да го опита? Следователно, ако между думитѣ на речъта нѣма никаква връзка, тази речъ ще ползува човѣка толкова, колкото вкусното ядене, което той не може да опита и колкото красното и мило цвѣте, чийто ароматъ не може да възприеме.

Съвременнитѣ хора се възхищаватъ отъ философията на този или на онзи ученъ. Лесно е да се възхищаватъ, но приложили ли сж тази философия въ живота си? Какво имъ е дала тази философия? Могли ли сж тѣ посрѣдствомъ нея да разрешатъ мъжнотиитѣ въ своя животъ? Като четатъ философията на нѣкой знаменитъ философъ, хората казватъ: Отлична е тази философия. — Отлична е, наистина, но тя още не е разрешила мъжнотиитѣ въ живота. Слушате нѣкой човѣкъ да говори и казвате: Отлично говори този човѣкъ, като че звездитѣ сваля отъ небето. — Споредъ мене, това не е голѣмо изкуство. Ако съ говора си единъ човѣкъ

*) Откровение 14 : 6.